No. 401. 1848.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 4,50; voor de buitensteden *f* 5,50; franco door het geheele Rijk. Brieven, *Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 11 AUGUSTUS.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 10 Augustus.

Wij ontvangen het eindverslag der Tweede Kamer over het voorstel van grondwetsherziening. Het stuk bewijst maar al te zeer, dat onze vrees vóór reactie in de Tweede Kamer gegrond was. Het is toch allerakeligst uitgevallen. Meer nog dan bij het voorloopig verslag wordt afkeuring op afkeuring gestapeld, en al wat in de voordragt der regering vrijzinnigheid ademt, met moeijelijk te verkroppen spijt door de almagt der parlementaire meerderheid verworpen. Wat men toegeeft, geschiedt schoorvoetend en dan nog wel onder allerlei soort van hatelijke inkrimpende voorwaarden. Behoeft men dan nog te twijfelen, dat wij een strijd te gemoet gaan, uitgelokt door de mannen van het behoud, die *quand même* eene reactie willen beproeven?

Er doet zich in de gegevene omstandigheden de vraag voor, wat er te doen staat? Het antwoord is duidelijk. *Toonen de Kamers, dat zij niet geneigd zijn met den Koning en het Volk mede te werken, om de herziening in vrede tot stand te brengen; welnu, dat men zich dan tot den Koning wende, met het eerbiedig maar dringend verzoek, dat Z. M. middelen berame, om de gewenschte herziening zonder de Kamers tot stand te brengen.*

Wij laten het stuk hieronder volgen, ons door onzen gewonen correspondent te 's Gravenhage toegezonden, voorafgegaan door deze bemerking:

»Met gespannen verwachting ziet men algemeen de op Maandag bepaalde beraadslagingen nopens de Grondwets-herziening te gemoet. Het nader- en eind-onderzoek in de afdeelingen, omtrent dit hoogst aangelegen onderwerp is thans afgeloopen en het zal voorzeker niet onbelangrijk te achten zijn hier bereids de hoofdtrekken mede te deelen van dat eind-onderzoek dat de openbare beraadslagingen is vooraf gegaan, en van hetwelk de commissie van rapporteurs een algemeen verslag heeft opgemaakt, behelzende een overzigt van den gang van het nieuwe onderzoek in de afdeelingen, na het ontvangen der antwoorden van de Regering op het voorloopig verslag der Kamer.

»Uit den aard der zaak heeft men bij het tweede onderzoek, allereerst de aandacht gevestigd op de vijf hoofdpunten, die in het vroeger verslag, op den voorgrond zijn gesteld, en die thans in verband moesten worden beschouwd met de wijzigingen, welke de Regering, voor zoo veel enkele dier punten betreft, in de deswege voorgedragene Grondwets-artikelen heeft gebragt, of ook met de redenen, die de Regering bewogen hebben, om ten aanzien der overige in haar vroeger stelsel te volharden.

»Zie hier nu de beknopte zamentrekking van het deswege in de afdeelingen der Kamer verhandelde:

1°. *Het stelsel van vertegenwoordiging.* Bij de nadere overweging van dit zeer belangrijk hoofdpunt, heeft men der regering geenszins kunnen toegeven, dat het invoeren van regtstreeksche verkiezingen voor de Tweede Kamer, dezerzijds als eene besliste zaak zou kunnen worden aangemerkt. De toestemming was verbonden aan eene in het oog der Kamer onmisbare voorwaarde, namelijk eene zoodanige zamenstelling der Eerste Kamer, een genoegzaam tegenwigt voor de uitbreiding van het democratisch beginsel opleverende. Daarvan uitgaande vroeg men nu ook: bieden de nieuwe voorstellen der regering nopens de Eerste Kamer genoegzame waarborgen aan, dat die Kamer voortaan zijn zal, wat zij, ook naar de stellig in de Memorie van beantwoording uitgedrukte meening, in het nieuw stelsel werkelijk wezen moet? De groote meerderheid meende dat, zonder groote afwijking van het tegenwoordig stelsel der regering, die verbetering nog verder kon en behoorde te worden voortgezet. Uit verschillende oogpunten is dan ook het door de regering omtrent de verkiezing der leden van de Eerste Kamer gedane voorstel bestreden — Ofschoon alzoo weder omtrent de wijze van zamenstelling der Eerste Kamer groot verschil van gevoelen heerschte, heeft de meerderheid zich zoodanig verklaard, dat men veilig stellen kan, dat de verwezenlijking van het denkbeeld om de verkiesbaren voor de Eerste Kamer niet enkel uit hoog belasten, maar tevens uit Cathegoriën van anderzins voor het lidmaatschap der Kamer geschikte personen te doen bestaan, op het lot van het wetsontwerp dat tot de *Staten-Generaal* betrekking heeft, eenen beslissenden invloed zou kunnen uitoefenen.

2°. *De Raad van State.* De overgroote meerderheid heeft zich, vooral ook met het oog op de behoefte aan bezuiniging en vereenvoudiging, die zich als 't ware met iederen dag sterker doet gevoelen, *tegen* het voortdurend bestaan van dit collegie verklaard. Een deel der meerderheid verklaarde zich, bij het bestaan van verschil van meening, niet ongeneigd, om de gelegenheid open te laten, opdat de Raad van State, indien na de afschaffing bij de tegenwoordige Grondwetsherziening, de behoefte aan zulk een collegie zich mogt doen gevoelen, hersteld zou kunnen worden.

3°. *De Godsdienst.* Terwijl een niet onaanzienlijk aantal leden in het gevoelen bleef volharden, dat de bepaling in art. 8, Ontwerp VI, omtrent de briefwisseling met de hoofden der onderscheidene kerkgenootschappen en de afkondiging der kerkelijke voorschriften, niet in de Grondwet behoort te worden opgenomen; en in die opneming steeds een onoverkomelijk gevaar zag [illegible] hebben vele leden verklaard, zich met het ten deze gedane voorstel, onder de bestaande omstandigheden, te kunnen vereenigen. Maar, vermits bij verre de meeste dier laatste leden dit gunstiger gevoelen eeniglijk gegrond was op de opheldering, die de Memorie van Beantwoording omtrent de beteekenis der woorden: „*behoudens de verantwoordelijkheid volgens de wet,*" behelst, werd van hunne zijde zeer nadrukkelijk te kennen gegeven, dat zij de op dit punt gedane voordragt alleen zouden aannemen in den zin door de Regering zelve daaraan gehecht; zoodat, indien de geldigheid en juistheid van die uitlegging in twijfel kon worden getrokken, zij zich verpligt zouden achten, daarom alleen hunne stem aan het VIe der wetsontwerpen, zoo als dit thans ligt, te onthouden.

4°. *Het Onderwijs.* De groote meerderheid bleef bij de vroegere betuiging volharden, dat zij, niet dan schoorvoetend tot de erkentenis van het beginsel der vrijheid van onderwijs kunnende toetreden, die toetreding ondergeschikt moest maken aan het erlangen van waarborgen, dat daardoor het voortdurend bestaan van een goed lager schoolwezen niet in de waagschaal zou worden gesteld. Zij bleef zeer groot gewigt hechten aan het vroeger geuit verlangen, om in de Grondwet de verpligting geschreven te zien tot het aannemen bij de wet van het beginsel, dat overal in het Rijk van overheidswege voldoend Openbaar lager Onderwijs zal worden gegeven.

5°. *Het regt van Vereeniging.* De groote meerderheid is op nieuw tegen het artikel daartoe betrekkelijk, opgekomen. Intusschen was het aantal der leden, die onvoorwaardelijk tegen de regtstreeksche grondwettige erkentenis van zoodanig regt gestemd waren, slechts gering. Ten slotte bleef de groote meerderheid het hoogst wenschelijk achten, dat het grondwetsartikel betrekkelijk het regt van vereeniging en vergadering in den geest der Memorie van Beantwoording en op het voorbeeld der vroeger aangehaalde artt. 19 en 20 van de Belgische Staatsregeling, gewijzigd en aangevuld worde. Zoodanig eene redactie zou welligt den meesten bijval vinden, die uitdrukte, dat het regt van vereeniging en vergadering alleen erkend werd behoudens de voorwaarden en de wijze van uitoefening door de wet te regelen.

Na de behandeling der vijf hoofdpunten, hebben de leden in de afdeelingen zich meer bepaald bezig gehouden met twee andere, die wel niet in het vroeger verslag op den voorgrond zijn gesteld, maar toch reeds bij het eerste onderzoek zeer bijzondere belangstelling hadden opgewekt, en welke meer afzonderlijke overweging thans noodzakelijk werd gekeurd, omdat de dierbaarste belangen van den Staat en van het regerend stamhuis daarbij betrokken zijn. — Die punten zijn:

6°. *de wetgeving voor de Koloniën.* Men merkte op, dat de te dezen aanzien bestaande bedenkingen bij het voorloopig verslag ontvouwd, wel verre van door de Memorie van beantwoording of door de thans in eene der artikelen gebragte wijziging, hare kracht verloren te hebben, nog meer dan te voren wegen. De slotsom van de nadere overwegingen der leden komt hierop neder: Beperking binnen zekere grenzen, niet onvoorwaardelijke uitbreiding van den werkkring der Kamers met opzigt tot de Koloniën, lag in de bedoeling der groote meerderheid. De beduchtheid voor eene eventuele te groote uitbreiding van de bemoeijenis der Tweede Kamer met de zaken der Overz. bezittingen is bij het nader onderzoek der wetsontwerpen nog toegenomen. Bijna algemeen heeft men zich ook tegen de in het nieuwe art. 5 voorgedragen bepalingen omtrent de koloniale sloten van rekening, zoo als deze bepalingen thans van regeringswege worden uitgelegd, moeten verklaren.

7°. Het ander gewigtig punt betreft: *Het inkomen der kroon.* Men bleef innig overtuigd, dat de vermindering van het inkomen der kroon, waarop in het voorloopig verslag werd aangedrongen, niet slechts uit het oogpunt van den tegenwoordigen financiëlen toestand des lands hoogst wenschelijk zou zijn, maar ook bij zou kunnen dragen, om de liefde, die de natie het regerend stamhuis toedraagt, nog te verhoogen. Men meende dan ook te kunnen verwachten, dat de bedoelingen der Kamer omtrent dit punt van de zijde der Regering niet miskend zouden zijn, en dat deze een aandrang, die uit de zuiverste beweegredenen voortkwam, niet zijdelings zou hebben voorgesteld als geschikt om den eerbied voor de kroon te verzwakken. In de verklaring der Kamer van 16 Maart jl. heeft zij van dien meermalen gekoesterden wensch geen gewag willen maken, alleen omdat men er zoo hoogen prijs opstelde, dat het initiatief voor dezen maatregel van de kroon zelve mogt uitgaan. Slechts zeer schoorvoetende en na bij de Regering vergeefsche pogingen te hebben aangewend om zoo iets te kunnen vermijden, is de meerderheid er toe gekomen, om deze zaak in het voorloopig verslag aan te roeren. Geenerlei verwijt kan derhalve deswege aan de Kamer, worden gedaan, die alle verantwoordelijkheid omtrent dit punt van zich afwerpt.

Ziedaar het overzigt der in de afdeelingen behandelde hoofdpunten, terwijl wijders de wetsontwerpen-zelve of de daarin voorkomende bepalingen in nadere afzonderlijke overweging zijn genomen. Wij laten hier nog volgen het verhandelde nopens art. 2 van ontwerp N°. 6.

De meerderheid was geenszins overtuigd, dat het hier vastgestelde beginsel: Ieder *belijdt* zijne godsdienstige meeningen met *volkomen* vrijheid, niet te eeniger tijd tot noodlottige gevolgen aanleiding zou kunnen geven, in zoo ver als men den dekmantel der godsdienst te baat zou kunnen nemen, om leerstellingen en begrippen te belijden, strijdig met de orde en rust der maatschappij, met de openbare zedelijkheid en met onze grondwettige instellingen. De meerderheid blijft het wenschelijk en noodzakelijk achten dat door de bijvoeging van eene soortgelijke beperking als in het artikel wegens de drukpers is opgenomen, aan de hier voorkomende zeer algemeene verklaring hare gevaarlijke strekking ontnomen worde.

Eindelijk dient hier nog mededeeling te geschieden van het nader oordeel over het *voorloopig kiesreglement*, zoo als het door de Regering, na kennisneming van het voorloopig verslag, gewijzigd is geworden.

Men heeft thans nagenoeg algemeen verklaard dat de vroeger geuitte bezwaren, wel verre van door de wijzigingen uit den weg te zijn geruimd, daardoor nog toegenomen en zelfs onoverkomelijk geworden zijn. De groote meerderheid heeft zich ten stelligste tegen de hoofdbepaling der tegenwoordige wet verklaard, daarin bestaande, dat, inplaats van de ingezetenen, die, volgens de in werking zijnde reglementen voor het bestuur der steden en op de zamenstelling der Provinciale Staten, *verkiesbaar* zijn — (gelijk het vorige ontwerp medebragt), — de uit kracht dierzelfde reglementen aanwezige *stemgeregtigden* geroepen zouden worden, om de kiesvergaderingen voor de benoeming der leden van de Tweede Kamer en van kandidaten voor de Eerste Kamer uit te maken. Daardoor zou toch, naar men meende, de census voor de kiezers veel te laag afdalen en dien ten gevolge aan het verkiezingswerk deel genomen worden door ingezetenen, die wegens hunne opleiding en maatschappelijke betrekking niet geacht kunnen worden genoegzame waarborgen voor het goed vervullen der hun opgedragen taak aan te bieden.

Ten slotte is men het nagenoeg eens geworden over een stelsel meer aanbevelenswaardig zoo men meende dat het door de Regering voorgedragene, hetzelve rust op de zamenvoeging der drie navolgende denkbeelden: 1°. dat bij het voorloopig kiesreglement, in de steden de tegenwoordige verkiesbaren of kiesbevoegden en ten platten lande de stemgeregtigden tot het doen der thans gevorderde keuzen zouden worden geroepen; 2°. dat, vermits dien ten gevolge de census voor het platte land over het geheel, zoo op zich zelve als in verhouding, te laag zou zijn, die census eene evenredige percentswijze verhooging zou ondergaan; en ten 3°. dat die census overal in verband zou worden gebragt met het aandeel in de directe belastingen, dat volgens art. 3 van het derde der tegenwoordige wetsontwerpen in de toekomst voor de kiezers der Tweede Kamer vereischt zal worden; zoodat die census volgens het kiesreglement nergens beneden de *f* 20 zou kunnen dalen of boven de *f* 160 klimmen. Ten slotte heeft men algemeen het gevoelen uitgesproken, dat, zelfs nog op den tegenwoordigen stand der overweging, de ontwikkelde denkbeelden de aandacht der regering allezins schijnen te verdienen en dat derzelver opvolging ten minste eene der hoofdzwarigheden zou wegnemen, die thans tegen de aanneming van het voorloopig kiesreglement bestaan.

Ingevolge eene aanschrijving van den tijdelijken minister van binnenlandsche zaken zijn de stedelijke- en gemeentebesturen gelast, om onverwijld over te gaan tot het herzien van de bestaande lijsten der stemgeregtigden, die lijsten naauwkeurig te bewaren en het getal der stemgeregtigden voor den 15 *dezer op te geven.*

Heden verzenden wij de liberale petities van

Koewacht (Zeeland)	met 50 ondertee	k.
De R. K. Geestelijken der prov. Friesland	» 32	»
Franeker	» 17	»

en ontvingen wij opgave van

Dordrecht met 204 onderteekeningen.

Ter Algemeene Rekenkamer is overgebragt voor eene som van *één millioen een honderd vijftig duizend* gulden aan ingetrokken muntbiljetten, zoodat er thans, voor een bedrag van *achttien millioen een honderd negen en tachtig duizend* gulden aan muntbiljetten is ingetrokken.

De gouverneur van Limburg heeft de burgemeesters der verschillende steden en gemeenten van het hertog-

dem ten dringendste uitgenoodigd de vereischte maatregelen te nemen tot het innen der nog achterstallige belastingen over het dienstjaar 1847, *te beginnen met de gegoedsten*, en des noods daartoe onmiddellijk dwangmiddelen te bezigen.

Men verneemt, dat in Limburg bepaaldelijk ten aanzien van weelzieke ambtenaren zonder verschooning wordt te werk gegaan; men beweert zelfs dat de regering jegens deze te lang reeds te veel toegevendheid zou hebben betoond. Zoo is een ontvanger der registratie van goeden huize in zijne functiën geschorst en voorziet men tegen andere, ook regterlijke ambtenaren, niet minder ernstige maatregelen. In een woord, de ingezetenen zijn uit het dwaalbegrip gebragt van aan niemand meer toe te behooren. Velen haasten zich de achterstallige belastingen aan te zuiveren. Het arrondissement Roermond, voor korten tijd nog de hoofdzetel der omwentelingsgezinden, is kalmer dan eenig ander. Men wil weten dat de afgevaardigden baron Scherpenzeel Heusch en Schoenmaeckers in stilte weder naar Frankfort zouden zijn vertrokken. Aan de nadering van Belgische troepen op de grenzen heeft men een verkeerd begrip gehecht. Deze hebben alleen gestrekt om tijdelijk de inning der belastingen in die streken te bevorderen.

MAASTRICHT, 8 Augustus. Heden morgen overleed alhier de Hoog Edel Gestrenge Heer Mr. J. J. Batta, President van het Provinciaal Geregtshof van Limburg, Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw, in den ouderdom van 68 jaren. Het Hof verliest in hem een verlichten en voortreffelijken voorzitter; het publiek een van de warmste verdedigers der justitie; zijne kennissen een opregten en hartelijken vriend en zijne familie een echtgenoot en vader, wiens liefde nimmer heeft opgehouden met de teederste zorg over haar te waken.

(*J. d. Limb.*)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 Augustus. De nationale vergadering heeft zich in hare zitting van heden op nieuw bezig gehouden met de behandeling van het wetsontwerp betreffende de borgstelling der dagbladen. Behalve de twee reeds genoemde zijn heden ook de dagbladen *Liberté* en *Lampion* weder verschenen.

— *Fransche interventie in Italië.* — De heer Bastide, minister van buitenlandsche zaken, had gisteren in de nationale vergadering het woord moeten nemen om officieel aan te kondigen, dat de gouvernementen van Frankrijk en Engeland het eens waren, om hunne bemiddeling aan de gouvernementen van Oostenrijk en Piemont aan te bieden, ten einde den oorlog te doen ophouden, die op dit oogenblik Italië verwoest. Men heeft zich verwonderd dat de minister deze beloofde mededeeling aan de Kamer niet heeft gedaan en men dacht dat nieuwe incidenten waren opgekomen, om het Italiaansche vraagstuk te verwikkelen.

Van den eenen kant zeide men, dat Oostenrijk formeel de bemiddeling van Frankrijk weigerde, 1e omdat het de Fransche Republiek nog niet had erkend; 2e vermits er geen sprake kon zijn van eene tusschenkomst op een oogenblik, dat de Oostenrijksche wapenen op alle punten zegevierend zijn.

Men voegde er bij, dat Oostenrijk de voorwaarden reeds bekend maakte, onder welke het tot het sluiten van den vrede zijne toestemming wilde geven. Het zou weder bezit nemen van het Lombardisch-Venetiaansch koningrijk, aan hetwelk het gouvernement dezelfde constitutioneele wetten zou verleenen als aan de overige landen des rijks. Bovendien zou Oostenrijk zich verbinden om in de staten van Piemont geen inval te zullen doen, mits Karel Albert er in toestemde eene schatting van 50 millioen livres te betalen.

Van eene andere zijde beweerde men, dat de Italiaansche zaak als geheel verloren kan worden beschouwd, na de laatste tijdingen van Milaan.

Het leger van Koning Karel-Albert, van alle zijden verlaten door de Italiaansche bondgenooten, nadat deze een dag te Milaan halden vertoefd, had zijnen aftogt voortgezet om naar Piemont terug te keeren.

De Koning, die tot het laatste oogenblik het denkbeeld eener Fransche interventie verworpen had, uit vrees voor de verspreiding van revolutionaire denkbeelden in Savoye en Piemont, en die aanvankelijk door zijnen agent te Parijs, den markies de Ricci, de *bemiddeling* van Frankrijk had gevraagd, heeft thans op officieele wijze *de onmiddellijke interventie* van *Fransche troepen in Italië* verzocht. De generaal Cavaignac zou, zegt men, geantwoord hebben, met te verklaren, dat de Republiek deze mogelijkheid reeds had voorzien, en dat er dienaangaande onderhandelingen met Engeland waren aangeknoopt, waarvan het resultaat, dat binnen kort werd te gemoet gezien, zou bestaan in het aanbod eener minnelijke schikking tusschen de beide oorlogvoerende partijen.

Intusschen is het niets minder dan zeker dat Oostenrijk de bemiddeling zal aannemen.

— De commissie van onderzoek over de Junij-gebeurtenissen schijnt zoo vele verpletterende bewijsstukken in handen te hebben, dat zij beschroomd is de stukken te voorschijn te brengen, en waarschijnlijk met alle tot de orde van den dag zal overgaan.

— De baron Fagel, buitengewoon gezant der Nederlanden bij de Fransche Republiek heeft benevens de gezanten van Denemarken en Toscanen zijne geloofsbrieven aan den generaal Cavaignac aangeboden.

ENGELAND.

In de zitting van het huis der gemeenten van II. Zaturdag, heeft de heer d'Israëli, den minister van buitenlandsche zaken geïnterpelleerd aangaande de aangelegenheden van Limburg en tevens gevraagd of de minister de hoop kon geven, dat de tractaten door zijn invloed zullen geëerbiedigd worden?

Lord Palmerston trad als nu in eene uiteenzetting van de gebeurtenissen die het Hertogdom Limburg deden ontstaan en van de betrekkingen, waarin het staat tot den Duitschen Bond en tot het Koningrijk der Nederlanden. De minister had van het Ned. gouvernement nog nadere inlichtingen gevraagd doch deze nog niet ontvangen. Hiervan zou het afhangen of en op welke wijze het Britsch gouvernement zich verpligt achtte, in deze zaak tusschen beiden te treden.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 9 Augustus. Men schrijft uit Posen dd. 5 Augustus: Alhier heerscht niet slechts de Tijphus maar er heeft zich ook reeds een geval van asiatische cholera opgedaan.

— In Hannover hebben de militairen den 6 Augustus, den dag der hulding van den Rijksbestuurder niet gevierd. Daar is eenvoudig de dagorde aan de troepen in de casernen voorgelezen. Drie duizend man der burgerweer daarentegen zijn bij die gelegenheid onder de wapenen gekomen en het geschut der stad heeft een salvo van 21 kanonschoten gegeven.

— Men schrijft uit Apenrade 8 Augustus: Dezen morgen waren een Deensch fregat en een oorlogsstoomboot in het gezigt. Het fregat heesch de parlementaire vlag, doch de parlementair werd niet toegelaten. Men heeft op de reede de depêches van hem aangenomen. Wrangel heeft hier zijn hoofdkwartier. Omstreeks 2000 Pruissen, Hanoveranen en Holsteiners blijven hier voorloopig gecantonneerd.

FRANCFORT, 7 Aug. De zitting der afgevaardigden van heden heeft tot niet minder dan 4 duellen aanleiding gegeven. Twee zullen met den degen, en twee met de pistool worden afgemaakt. Volgens de *Kollnische Zeitung* heeft de president met eene brullende stem tot rust vermaand, doch het mogt hem niet gelukken.

WEENEN, 5 Aug. Men was hier zeer verwonderd te vernemen dat Montecuculi als staatminister figureert. Deze in het oog loopende zaak waarvan noch de minister, noch het publiek kennis droegen, gaf aanleiding tot eene interpellatie, welke Doblhof en de vorige minister Pillersdorf beantwoordden met te zeggen, dat deze titel in een anderen dan in den gewonen zin moet genomen worden, en slechts een gewoon *burgerlijk* in tegenoverstelling van *militaire* ambtenaren beteekende.

ITALIE.

Volgens heden ontvangen berigten uit Rome heeft Mamiani werkelijk gezegenpraald, en heeft hij een ontwerp doen goedstemmen tot organisatie van een leger van 24000 man, om Lombardije te hulp te komen. Dit alles geschiedt natuurlijk buiten de toestemming des H. Vaders.

Radetzky heeft zijn kamp opgeslagen onder de muren van Milaan. De stad is in staat van beleg verklaard. De Fransche zaakgelastigde te Turijn, de heer Reizet, heeft zich den 4 Aug. naar het hoofdkwartier des konings begeven, benevens Lord Abercromby, den Britschen gezant. Laatstgenoemde was den 2 naar het hoofdkwartier van Radetzky vertrokken, ten einde eene bemiddeling te bewerken.

De *Opinione* van Turijn zegt, dat Karel Albert voor Milaan ligt. Andere bladen melden, dat hij eene nederlaag zou hebben geleden. Wederom anderen zeggen, dat Karel Albert, ten gevolge van de capitulatie van Milaan met 45,000 man en 64 stuk geschut naar Piemont is teruggekeerd, zonder in zijn aftogt bemoeijelijkt te zijn.

De Duitsche berigten melden het volgende.

»Men meldt uit Innsbruck dd. 4 Aug. Volgens bijzondere brieven heerscht er te Milaan eene groote neerslagtigheid. De Nobili (Adel) hebben grootendeels de wijk genomen naar Zwitserland. De president Casati moet door het volk in hechtenis zijn genomen en men wil den overwinnaars 14 millioen livres aanbieden voor de staking der vijandelijkheden.

Volgens den *Tyroler Bote* bevestigt de overgave van Brescia zich geenszins, doch wel de inbezitneming van Desenzano en Lonato door de Oostenrijkers. Ondertusschen trekt er veel belegeringsgeschut naar Peschiera dat met eene bezetting van 1800 man voorzien is.

Uit Verona wordt dd. 2 Aug. gemeld: Naar alle waarschijnlijkheid heeft Verona in dezen oorlog voor zijne rol als concentratie-punt der beide legers uitgesp... want beide zijn westwaarts getrokken, dat van K... Albert nog meer dan het Oostenrijksche. Den 2 be... het bombardement van Peschiera met 60 vuurmond... Vijftig ammunitiewagens zullen de stof daartoe lever... Om spoediger het doel te bereiken, is men voorne... de vesting in de flank te beschieten.

Men schrijft uit Triest 1 Augustus: Het voortdur... bij Umago voor anker liggende Sardo-Venetiaansche e... der moet gisteren zeer onaangename berigten hebben ... vangen, want naauwelijks was eene van Venetië gek... stoomboot, welke eene rouwvlag voerde, met hetzelve ... aanraking gekomen, of de geheele vloot heesch de ro... vlag."

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

			9 AUG. 4½ u. gebl.	10 AUG. 4½ u.		
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½	pCt.	43½	43½	à	43⅝
Dito Dito	3	»	50¾	50 3/16	»	51
Dito Dito op resc.	3	»			»	63
Dito Dito	4	»	67¾	67⅞	»	
O. I. Leening	4	»		66½	»	
Amortis. Syndic.	3½	»	65¼	65¼	»	
Handel-Maatschappij	4½	»		130	»	
Haarlemmermeer	4	»			»	
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	»			»	
Aand. Holl. S. M.		»			»	
BELGIE,	4½	»			»	
Dito	2½	»			»	
Dito bij Rotschild	2½	»	35⅛	35½	»	
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	»	8⅜	8 5/16	»	8⅝
Dito Dito van 510 £	5	»	8 5/16	8⅛	»	8¼
Dito bij Dito onb. st.	5	»	8⅛	7⅞	»	
Dito	3	»	25⅜		»	
Dito Binnenl. à 6 m.	3	»	18	17½	»	17⅞
Coupons Ardoins		»	6⅛	5¾	»	6
Passive		»			»	
Deferred		»			»	
Fransche Uitgest.		»			»	
PORTUGAL, te Londen	3	»		17¼	»	
Dito Dito	4	»	18¼	18⅛	»	18¼
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»			»	
RUSL. Ob. H. 1798 en 1816	5	»	96¼	96	»	96¼
Dito Dito 1828 en 1829	5	»	95⅜	96⅜	»	96⅜
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»	84	84	»	
Dito bij Hope	4	»	75¼	75¼	»	
Dito bij Stieglitz en C°.	4	»	74⅛	74¾	»	
Cert. te Hamburg	5	»		86⅜	»	
Inschrijving in Assignat.	6	»	56 9/16	56⅜	»	
Cert. van Dito	6	»			»	
POLEN, Certific.	4	»			»	
Dito Aand. met Loten fl 300		f			»	
Dito Dito fl 500		»			»	
AMERIKA, Phil. Bank	6	pCt.			»	
Dito	5	»			»	
Dito Bank-Actiën				3 1/16	»	

Oostenrijk, Met 5 pc. 64, ½, ¼; 2½ pc 34, ½, 5/16; Braz. 1... 70; Mexico 5 pc. 16½; Granada 1 pc. 12; Venez. 2 pc. 1...

Wisselkoers.

2/m. Parijs 56¼; Zigt Parijs 56⅞; 2/m. Londen 11,90; ... Londen 11,97½; 2/m. Hamburg 35; Zigt Hamburg 35¼; ... Lissabon 40; 3/m. Porto 40; 2/m. Petersburg 1,76½.

ANTWERPEN, 9 Aug. Belg. leen. 2½ pc. 37¼; 3 pc. ... 4½ pc. 67½; Spanje Ard. 5 pc. 8½.

PARIJS, 8 Aug. Fr. 3 pc. 43,25; id. 4 pc. —, ... 5 pc. 70,50; Schatkistb. 27,00; Bank-Actiën 1590; Belg. ... 5 pc. 74; 1842, 5 pc. 74; 4½ pc. 67½; 2½ pc. —; Nap. ... 72,00; Spanje 3 pc. —; Piem. leen. —,—; Rom. leen. ...

MADRID, 3 Aug. Act. Sch. 3 pc. 19⅝; id. 4 pc. ... Uitgest. Sch. 3¼; Coupons 6½; Pass. Buit. Sch. 3½.

LONDEN, 8 Aug. Cons. op tijd 86⅝ a —; Braz. 69 a ... 1829/39 68 a 70; 1843 — a —; Venez. 15 a 17; Uitg. ... Gren. 11½ a 12; Uitg. 2 a 2½; Denem. 3 pc 67 a 69; ... 2½ pc. 43 a 43½; id. 4 pc. 69 a 69½; Mexico 16⅝ a 17; ... 30 a 33; Portug. 4 pc. 17½ a 18½; 3 pc. — a —; Rusl. 1822, ... 98 a 100; Spanje 5 pc. 11 a 11½; id. 3 pc. 21¼ a 21½; Passive 2⅞ a 3¼.

BERLIJN, 8 Aug. Schuldbr. 3½ pc. 73½; Loten ... Rusl. bij Stiegl. 4 pc. 80; Pools. 4 pc 60¼; Loten fl. 200, ... id. fl. 300, 87½; id. fl. 500, 63½.

HAMBURG, 7 Aug. Rusl. Engels. leening 94¼; Cert. ... Stiegl. 4 pc. 74½; Spanje, Ard. 5 pc. 7¼; id. Binnenl. 3 pc. ...

FRANCFORT, 8 Aug. Met. 5 pc. 64; Bank-Actiën ... Darmst. Lot. fl. 50, 62; id. fl. 25, 20½; Badensche ... fl. 50, 45½; id. fl. 35, 26⅞; Nassaus. fl. 25, 20½, Holl. 2½ ... 43½; W. S. 4 pc. —; Sijndic 3½ pc. —

ADVERTENTIEN.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitg...